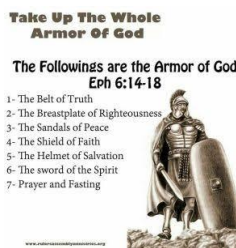

บทเทศน์และข้อคิด วันพฤหัสบดีที่ 29 ตุลาคม 2026

บทอ่าน: เอเฟซัส 6:10-20 และ พระวรสาร: ลูกา 13:31-35

“จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งครบของพระเจ้า แต่จงมีหัวใจของแม่ไก่”

คือ เข้มแข็งในความจริง แต่ไม่แข็งกระด้างต่อมนุษย์

จงยืนหยัดด้วยความจริง และกางปีกด้วยความรัก

วันนี้นักบุญเปาโลพูดกับเราด้วยภาษาของสนามรบว่า “จงเข้มแข็งในองค์พระผู้เป็นเจ้า... จงสวมยุทธภัณฑ์ครบชุดของพระเจ้า” แต่ในพระวรสาร พระเยซูเจ้ากลับใช้ภาพที่อ่อนโยนอย่างไม่น่าเชื่อว่า “เราปรารถนาจะรวบรวมลูก ๆ ของเจ้าไว้ เหมือนแม่ไก่ รวบรวมลูกไว้ใต้ปีก” นักรบกับแม่ไก่ดูเหมือนอยู่คนละโลก แต่จริง ๆ แล้วนี่คือภาพสองด้านของชีวิตคริสตชน เราต้องมีความเข้มแข็งของนักรบ ทว่าจะต้องมีหัวใจของแม่ไก่

1. การต่อสู้ที่แท้จริง ไม่ใช่การต่อสู้กับคน

นักบุญเปาโลพูดอย่างชัดเจนว่า “การต่อสู้ของเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อและเลือด” นี่เป็นประโยคที่สำคัญมากสำหรับพระศาสนจักรในยุคของเรา เพราะหลายครั้งเราคิดว่า “ศัตรูของฉันคือคนคนนั้น” ได้แก่ คนที่คิดต่าง, คนที่ไม่เห็นด้วย, คนที่ชอบวิพากษ์วิจารณ์พระศาสนจักร, คนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองไม่เหมือนเรา, คนที่มีศาสนาแตกต่างจากเรา, หรือแม้แต่คนในวัดเดียวกันที่ทำให้เราไม่พอใจ แต่เปาโลกลับบอกว่า “ไม่ใช่เนื้อและเลือด” ศัตรูที่แท้จริงลึกกว่านั้น นั่นคือ ความเกลียดชัง, ความแตกแยก, ความโกหก, การบิดเบือนความจริง, ความกลัว, ความสิ้นหวัง, ความเย่อหยิ่งยะโส, ความแค้น, ความมีอคติ, ความอยุติธรรม และบาปที่ทำลายความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้า ดังนั้น คริสตชนไม่ควรนำเอาพระวาจาพระเจ้าไปเป็น “อาวุธโจมตีคนอื่น”

เพราะถ้าเราใช้ความจริงเพื่อทำร้ายคน ความจริงนั้นก็อาจกลายเป็นเครื่องมือของความชั่วได้

2. เปาโลไม่ได้บอกว่า “จงโจมตี” แต่บอกว่า “จงยับยั้ง”

ใน เอเฟซัสบทที่ 6 คำว่า “ยับยั้ง” เป็นหัวใจสำคัญของข้อคิดในพระคัมภีร์ ภาพที่คนสมัยเปาโลเข้าใจทันที คือภาพทหารโรมันซึ่งยืนอยู่ในแนวรบอย่างมีระเบียบ และโล่ของแต่ละคนสามารถช่วยป้องกันคนที่อยู่ข้าง ๆ ได้ด้วย เปาโลไม่ได้บอกว่า “จงออกไปทำลายทุกคนที่ไม่เห็นด้วยกับเรา” แต่บอกว่า “จงยับยั้ง” บางครั้งชัยชนะของคริสตชนไม่ใช่การชนะการโต้เถียง แต่คือ “การไม่ยอมแพ้ต่อความชั่ว” ไม่ตอบโต้ความเกลียดชังด้วยความเกลียดชัง, ไม่ตอบโต้คำโกหกด้วยคำโกหก, ไม่ตอบโต้การดูถูกด้วยการดูถูก, ไม่ตอบโต้ความรุนแรงด้วยความรุนแรง นี่แหละคือ “ความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวแบบคริสตชน”

3. พระเยซูเจ้าทรงทำให้เราเห็นว่า “ความเข้มแข็ง” มีหน้าตาอย่างไร

วันนี้ในพระวรสารมีคนมาบอกพระเยซูเจ้าว่า “จงออกไปจากที่นี่ เพราะเฮโรดต้องการฆ่าพระองค์” พระเยซูเจ้าไม่ได้ตกใจจนหนี พระองค์ตรัสว่า “จงไปบอกเจ้าสุหนัซจิงจอกนั้นว่า...” คำว่า “สุหนัซจิงจอก” เป็นคำที่แรงมาก เพราะเป็นภาพของคนเจ้าเล่ห์และอำนาจอันตราย แต่สิ่งที่น่าทึ่งคือ พระเยซูเจ้าไม่ได้ตอบโต้ด้วยความกลัว พระองค์ตรัสว่า “วันนี้ พรุ่งนี้ และวันต่อไป เราจะทำงานของเราต่อไป” พุดง่าย ๆ คือ “เฮโรดอาจกำหนดสิ่งที่เขาจะทำกับเรา แต่เขาไม่มีสิทธิ์กำหนดว่าเราจะหยุดทำความดีหรือไม่” นี่เป็นข้อคิดที่ทรงพลังมากสำหรับพระศาสนจักร ชาวโลกอาจไม่เข้าใจเรา, บางคนอาจวิจารณ์เรา, บางครั้งข่าวร้ายอาจทำให้เราท้อแท้ใจ, บางครั้งจำนวนสัตบุรุษที่มาวัดอาจลดลง, บางครั้งเยาวชนอาจห่างจากวัด, บางครั้งพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสอาจเหนื่อยจนรู้สึกว้า “ทำไปทำไม?” แต่คำตอบของพระเยซูเจ้าคือ “จงทำงานของเราต่อไป” วันนี้ พรุ่งนี้ และวันต่อไป เพราะพระศาสนจักรไม่ได้ดำรงอยู่เพื่อให้ทุกคนปรบมือให้เรา พระศาสนจักรดำรงอยู่เพื่อเชื่อสัตย์ต่อพระเยซูเจ้า

4. แต่ตรงนี้เอง พระเยซูทรงเผยหัวใจที่อ่อนโยนที่สุด

หลังจากตรัสอย่างเด็ดเดี่ยวต่อเฮโรดแล้ว พระเยซูเจ้าหันไปมองกรุงเยรูซาเล็มและตรัสว่า “เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม...” พระองค์ไม่ได้พูดด้วยความโกรธ แต่ร้องไห้ด้วยความรัก “เราปรารถนาจะรวบรวมลูก ๆ ของเจ้าไว้ เหมือนแม่ไก่รวบรวมลูกไว้ใต้ปีก” นี่เป็นภาพที่สวยงาม ถ้าเป็นนักรบ เราอาจคิดถึงดาบ โล่ หมวก เกราะ แต่พระเยซูเจ้าทรงเลือกภาพของ แม่ไก่ แม่ไก่ไม่ได้แข็งแรง ไม่มีเขี้ยว ไม่มีกรงเล็บแบบสัตว์นักล่า แต่เมื่อเกิดอันตราย ลูกไก่วิ่งเข้าไปอยู่ใต้ปีกของแม่ และสิ่งที่น่าประทับใจคือ แม่ไก่ไม่ได้ซ่อนลูกไว้หลังตัวเอง แต่เอาตัวเองเป็นที่กำบังให้ลูก นี่คือภาพของพระเยซูเจ้า ที่พระองค์ทรงกางพระหัตถ์บนไม้กางเขน เพื่อให้เรามีที่หลบภัย

5. เรื่องราวหนึ่งในประวัติศาสตร์คริสตชนที่สะท้อนภาพนี้อย่างงดงาม

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง พระสงฆ์ชาวโปแลนด์ นักบุญมัคซีมีเลียน มารีเย โกลเบ ถูกจับและส่งไปยังค่ายเอาชวิทซ์ วันหนึ่ง นักโทษคนหนึ่งหลบหนี ทำให้เจ้าหน้าที่เลือกนักโทษสิบคนให้ไปตายใน “ห้องแก๊สพิษ” เพื่อเป็นการลงโทษ หนึ่งในชายที่ถูกเลือกเริ่มร้องไห้ เพราะเขาคิดถึงภรรยาและลูก ๆ แล้วนักโทษอีกคนหนึ่งก้าวออกมาจากแถว เขาเป็นพระสงฆ์ และพูดว่าเขาขอเข้าไปแทนชายคนนั้น นักบุญมัคซีมีเลียน ผู้ที่ไม่ได้ชนะนาซีด้วยปืน ไม่ได้มีทหารอยู่ข้างกาย ไม่ได้มีอำนาจทางการเมือง แต่เขามีสิ่งหนึ่ง ความรักที่พร้อมจะยืนอยู่ระหว่างความตายกับชีวิตของอีกคน นี่คือ “ยุทธภัณฑ์ครบชุดของพระเจ้า” ไม่ใช่เหล็ก ไม่ใช่อาวุธ แต่คือความจริง ความชอบธรรม ความเชื่อ ความรอด พระวาจา และการอธิษฐาน และในที่สุด อาวุธที่ทรงพลังที่สุดก็คือ ความรัก

6. ดังนั้น พระศาสนจักรในวันนี้ต้องเป็นทั้ง “โล่” และ “ปีก”

โลกปัจจุบันมีเสียงดังมาก สื่อสังคมออนไลน์ทำให้คนโกรธกันง่าย ชาวปลอมทำให้คนเกลียดกัน การแบ่งฝ่ายทำให้เรามองคนอื่นเป็นศัตรู และบางครั้งแม้แต่คริสตชนก็สามารถใช้พระคัมภีร์เป็นอาวุธทำร้ายกันเอง พระศาสนจักรต้องถามตัวเองว่า เราเป็นสถานที่ที่คนหวาดกลัว หรือเป็นสถานที่ที่คนหลบภัยได้? คนที่ทำผิด คนที่ล้มเหลว คนที่กลับใจ คนที่สูญเสียความหวัง คนที่อยู่ชายขอบของสังคม เมื่อเขาเดินเข้ามาในวัด

เขาควรรู้สึกว่ “ที่นี่มีคนที่จะช่วยฉันกลับไปหาพระเจ้า” ไม่ใช่ “ที่นี่มีคนที่จะตัดสินฉัน” พระศาสนจักรต้องมี “ยุทธภณัต์ครบชุดของพระเจ้า” เพื่อยืนหยัดในความจริง แต่ต้องมี “ปีกของพระคริสต์เจ้า” เพื่อโอบกอดคนบาปและคนที่กำลังเจ็บปวด

7. ข้อคิดสำหรับวันนี้

คริสตชนไม่จำเป็นต้องชนะทุกการโต้เถียง แต่ต้องไม่แพ้ในเรื่องความรัก เราไม่จำเป็นต้องทำให้ทุกคนเห็นด้วยกับเรา แต่เราต้องไม่หยุดทำความดี เราไม่สามารถควบคุมว่าชาวโลกจะพูดอะไรเกี่ยวกับพระศาสนจักร แต่เราสามารถควบคุมได้ว่าพระศาสนจักรจะตอบชาวโลกอย่างไร ด้วยความกลัว? ด้วยความโกรธ? หรือด้วยความจริงที่พูดด้วยความรัก?

วันนี้พระเยซูเจ้าทรงเดินไปเยรูซาเล็ม ทั้ง ๆ ที่ทรงรู้ว่าที่นั่นมีไม้กางเขนรอพระองค์อยู่ แต่พระองค์ไม่ยอมถอย เพราะพระองค์ทรงรู้ว่า ภารกิจของพระองค์สำคัญกว่าความปลอดภัยของพระองค์เอง และวันนี้นักบุญเปาโลบอกเรา “จงยืนหยัด” ส่วนพระเยซูเจ้าบอกเรา “เราปรารถนาจะรวบรวมลูก ๆ ของเจ้าไว้ใต้ปีก” ดังนั้น วันนี้ให้เราจำไว้ว่า จงยืนหยัดเหมือนนักรบ จงรักเหมือนแม่ จงกล้าหาญเหมือนพระเยซูเจ้า และจงกางปีกให้คนที่กำลังจะล้ม เพราะในโลกที่มีคนมากมายพร้อมจะถามว่า “ใครผิด?” พระศาสนจักรต้องเป็นผู้ถามว่า “เราจะช่วยเขากลับมาหาพระเจ้าได้อย่างไร?” และในโลกที่เต็มไปด้วยเสียงว่า “จงสู้!” พระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่า “จงยืนหยัด... และจงรัก” นี่คือชัยชนะของพระวรสาร ไม่ใช่การทำลายศัตรู แต่คือการเปลี่ยนศัตรูให้กลับมาเป็นลูกของพระเจ้า

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเชนต์จอห์น ลาดพร้าว กรุงเทพฯ